

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17485

гр. София, 12.07.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разгледа докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20221110119546 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 12.07.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, П Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разгледа докладваното от съдия Васил Александров гр. д. № 19546/2022 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от М. ОРЛ. Л. срещу Софийският районен съд и Висш съдебен съвет, като се твърди, че бил заемал различни длъжности в съдебната система за периода 10.04.2003 г. – 17.09.2019 г., съответно младши съдия и съдия при СРС. Поддържа, че общият му стаж на длъжността „съдия“ била 16 години, 5 месеца и 7 дни. Навежда доводи, че на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 ЗСВ бил подал оставка, като на заседание на ВСС от 17.09.2019 г., с решение, което било обективизирано в т. 22 от Протокола за заседанието бил освободен от заеманата длъжност „съдия“, с ранг „съдия в Апелативен съд“, считано от същата дата. Излага съображения, че с оглед правилото на чл. 225, ал. 1 ЗСВ, при освобождаване от длъжността, съдия с 10 или повече години стаж имал право на парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години има, но не повече от 20 брутни месечни възнаграждения. Твърди, че с покана от 08.11.2019 г. е поканил ответникът – СРС да заплати дължимото обезщетение, но в отговор на това бил уведомен, че не се дължало обезщетение на съдия, който при подадена оставка, срещу него имало образувано дисциплинарно производство. Поддържа, че действително са били налице образувани две дисциплинарни производства през 2017 г., които са били обединени в едно, но акт по тях не е бил постановен, а оставката е била депозирана близо две години след това, при изтичане на всички разумни срокове. Развива аргументи с оглед действията на дисциплинарния състав и нормата на чл. 319, ал. 1 ЗСВ, като мотивира, че подадената оставка е не, за да се избегне дисциплинарната отговорност, а с оглед правото на професионален избор. Навежда доводи, че с решеният по т. 1.1. и т. 1.2. от Протокол на ВСС са били наложени две дисциплинарни наказания „Забележка“, а не както твърдял

председателят на СРС – освобождаване от длъжност. Аргументира, че дисциплинарните наказания са били отменени с Решение № 5445/11.05.2020 г. на ВАС по адм. Дело № 12505/2019 г., което било потвърдено с Решение № 15738/18.12.2020 г., постановено по адм. Дело № 7834/2020 г. Излага съображения, че в случая следвало да се вземе предвид и РКС № 17/08.11.2018 г. Твърди, че след отмяна на дисциплинарните наказания е бил поканил отново, за да бъде изплатено дължимото обезщетение, като Комисията по правните въпроси към Пленума на ВСС, била изразила становище за изплащане на дължимото обезщетение. Поддържа, че отново е поканил СРС да заплати дължимите суми, но не бил получил нито отговор, нито плащане. Навежда доводи за неприложимост на чл. 225, ал. 2 ЗСВ, като сочи, че същата била противоконституционна. Навежда доводи, че общият размер на дължимото обезщетение бил в размер на 65059,90 лева, като с оглед изпадането на ответниците в забава се дължало обезщетение за забава в размер на законната лихва в размер на 15866,55 лева за периода от 18.09.2019 г. до 10.04.2022 г. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства, както и да бъде задължен ответникът СРС на основание чл. 190 ГПК да предстви последният платежен фиш за пълен отработен месец на длъжността „съдия“ за ищеца, както и кадрова справка за общия прослужен стаж на ищеца, както и за допускане на ССЧЕ по формулирани в исковата молба въпроси. Иска първият ответник да бъде осъден да заплати претендираните суми, при условията на евентуалност, ако искът е неоснователен да бъде осъден вторият ответник да заплати претендираните суми. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба от ответника Софийски районен съд, с който предявените искове се оспорват. Твърди, че срещу ищеца са били образувани дисциплинарни производство, като са били наложени и дисциплинарни наказания, но същите били отменени. Поддържа, че във връзка с получено писмо от 27.01.2022 г., ръководителят на СРС бил сезирал Комисията по правни въпроси към Пленума на ВСС с искане за изразяване на становище по казуса, като било изразено становище за основателност на претенцията на ищеца. Навежда доводи, че с оглед изразеното становище е било направено искане до Комисията по бюджет и финанси към Пленума на ВСС за предоставяне на бюджетни средства за изплащане на дължимото обезщетение, като било направено и повторно искане. Излага съображения, че били налице указания от Комисията да се изплати възнаграждение, като средства за това били предвидени в бюджета на съда за 2022 г. Твърди, че в изпълнение на указанията с платежно нареждане от 27.04.2022 г. на ищеца било изплатено обезщетение в размер на 63408,64 лева, съответстващо на стажът му от 16 г., 5 месеца и 7 дни и размера на брутното му трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец – м.08.2019 г. в размер на 3963,04 лева. Поддържа, че при формирането на обезщетението била спазена НСОПЗ, предвид всички възнаграждения с постоянен характер. Освен това сочи, че била изплатена и мораторна лихва в размер на 8737,00 лева за периода от 18.12.2020 г. до 27.04.2022 г. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства. Иска отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на искова молба от Висшият съдебен съвет, като е направен отвод за нередовност на исковата молба, поради непосочване на цената на иска, което се обосновава. Направен е и отвод за недопустимост на предявените искове по отношение на евентуалният ответник, поради липса на пасивна процесуална легитимация, което аргументира подробно. Твърди, че исковете са неоснователни, тъй като при очертаване фактическият състав на гратификационното обезщетение не били налице всички предпоставки, като ВСС не бил работодател на ищеца. Поддържа, че освен това в случая била налице хипотезата на чл. 225, ал. 2 ЗСВ, като обезщетението не се дължало, тъй като ищецът бил подал оставка при образувано срещу него дисциплинарно производство, поради което субективното му право не било възникнало към момента на прекратяване на правоотношението. Навежда доводи, че с оглед правилото на чл. 225, ал. 3 ЗСВ,

обезщетение не се изплащало до момента на приключването на дисциплинарното производство, като сочи, че ако обезщетение се дължало, то правото възниквало едва след приключване на дисциплинарното производство. Развива аргументи от правна страна по отношение приложението на чл. 225, ал. 3 ЗСВ, като сочи, че следвало да се приложи и разбирането залегнало в РКС № 17/08.11.2018 г. Навежда доводи по приложението на чл. 225, ал. 1 и ал. 2 ЗСВ. Твърди, че лихвата за забава не била правилно изчислена, както и момента от която същата била дължима. Поддържа, че претенцията била и недоказана по размер. Навежда доводи за компонентните, които се включвали в обезщетението по чл. 225, ал. 1 ЗСВ, като сочи, че в случая обезщетение не се дължало, тъй като било налице изключението по чл. 225, ал. 2, изр. 2 ЗСВ. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства. Иска производството по отношение на него да бъде прекратено, евентуално исковете да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 225, ал. 1 ЗСВ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съдът намира, че отводите за нередовност и недопустимост на исковата молба, които са направени от ответника ВСС са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение, като съображенията за това са следните:

1) Отводът за нередовност на исковата молба не може да бъде уважен, тъй като в титулната част на исковата молба ищецът няма задължени да сочи цената на иска. Същата се извежда при тълкуване на волята на страна с оглед посоченото в обстоятелствената част на претенцията и формулираният петитум. Какво и дали е посочено нещо в титулната част на исковата молба е без значение, ако в обстоятелствената част на исковата молба и формулирания петитум, ищецът ясно и точно е посочил размера на претенцията си. Този извод е налице и при граматическото, систематичното и телеологическото тълкуване на чл. 127, ал. 1, т. 3 и т. 5 ГПК. Фактът, че в практиката (още от ГПК'1952 г.) се е насложила тенденция още в титула на претенцията да се сочи цената на иска, което не произтича от закона. Същата има единствено за цел евентуално да улесни докладчика по делото, но както често се забелязва, при действието на настоящият ГПК, все още като цена на иска се сочи не действителната цена на всеки иск, а интереса по делото, но това не означава, че исковата молба е нередовна, ако страна в обстоятелствената част и петитума на претенцията си ясно и точно е посочила цената на всеки от исковете.

2) На първо място трябва да се направи теоретичното уточнение, че единствено при материалното право се говори за активна и пасивна легитимация. В процесуалното право, правото на иск е еднакво активно както за ищеца, така и за ответника, така че е неправилно да се говори за активна и пасивна легитимация (което практически се ползва единствено, за да се посочи страната). Правилно ответникът сочи, че процесуалната легитимация е абсолютна и задължителна процесуална предпоставка, за да бъде упражнено надлежно правото на иск (в процесуален смисъл). Въпреки това трябва да се отбележи, че за разлика от материалната легитимация, процесуалната легитимация се извежда от твърденията на страните. Съображенията на ответника касаят спора по същество, т.е. материалната му легитимация, доколкото ищецът е извел достатъчно съображения, защо счита, макар и евентуално, че последният отговаря за заплащане на претендираните суми, вкл. защо счита, че същият може да има качеството на работодател. Дали това е така е въпрос по същество на правния спор. Или с други думи процесуалната легитимация би могла да се обясни съвсем просто – ако се твърдят такива обстоятелства, които да се биха доказали пълно и главно искът ще е основателен и обратно, но е важно да се твърдят по отношение на конкретна страна – какъвто е настоящият случай.

Спорното материално право е обусловено от проявлението в обективната

действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** ищецът да се намирал в правоотношение по силата на което да е изпълнявал длъжността „съдия“; **2)** да полагал труд на заеманата длъжност повече от 10 години; **3)** да е бил освободен от заеманата длъжност на основание, което е извън наличието на влязла в сила осъдителна присъда или наложено дисциплинарно наказание; **4)** да се установи кое лице е работодателят на ищеца.

Ищецът носи доказателствената тежест да установи пълно и главно посочените материални предпоставки, извън посочените изключения за което доказателствената тежест е за ответниците, като последните следва да установят пълно и главно, че са погасили задължението си чрез плащане.

С оглед правилото на чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, съдът намира, че между страните не се спори, поради което следва да бъде отделено за безспорно, че: **1)** ищецът бил заемал различни длъжности в съдебната система за периода 10.04.2003 г. – 17.09.2019 г., съответно младши съдия и съдия при СРС, като общият му стаж на длъжността „съдия“ била 16 години, 5 месеца и 7 дни; **2)** ищецът на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 ЗСВ бил подал оставка, като на заседание на ВСС от 17.09.2019 г., с решение, което било обективирано в т. 22 от Протокола за заседанието бил освободен от заеманата длъжност „съдия“, с ранг „съдия в Апелативен съд“, считано от същата дата; **3)** с решенията по т. 1.1. и т. 1.2. от Протокол на ВСС са били наложени две дисциплинарни наказания „Забележка“, както и че дисциплинарните наказания са били отменени с Решение № 5445/11.05.2020 г. на ВАС по адм. Дело № 12505/2019 г., което било потвърдено с Решение № 15738/18.12.2020 г., постановено по адм. Дело № 7834/2020 г.

Съдът намира, че следва да допусне представените към исковата молба и отговорите на искова молба писмени доказателствени средства, тъй като са допустими, относими и необходими за разрешаването на правния спор предмет на делото.

По отношение искането на ищеца по реда на чл. 190 ГПК, съдът намира, че същото е процесуално допустимо, като се явява необходимо и относимо ответникът да бъде задължен да предяви последният платежен фиш за пълен отработен месец на длъжността „съдия“ за ищеца, поради което в тази част искането следва да бъде уважено, а в останалата си част с оглед отделянето на спорното от безспорното се явява не необходимо, поради което следва да бъде оставено без уважение.

Настоящият съдебен състав намира, че по искането за допускане на заключението на ССЧЕ следва да се произнесе в първото открито съдебно заседание, след като изслуша становището на страните и отдели спорното от безспорното – арг. чл. 143 ГПК.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **29.09.2022 г. от 10:45 ч.** за която дата и час страните да бъдат призовани, а на ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба с приложенията на ответника, като съдът им указва най-късно до първото по делото заседание да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ отводът за нередовност на исковата молба, направен от евентуалният ответник в отговора на исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ отводът за недопустимост на исковата молба направен от евентуалният ответник в отговора на исковата молба.

ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНО на страните на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, че: **1)**

ищецът бил заемал различни длъжности в съдебната система за периода 10.04.2003 г. – 17.09.2019 г., съответно младши съдия и съдия при СРС, като общият му стаж на длъжността „съдия“ била 16 години, 5 месеца и 7 дни; **2)** ищецът на основание чл. 165, ал. 1, т. 2 ЗСВ бил подал оставка, като на заседание на ВСС от 17.09.2019 г., с решение, което било обективирано в т. 22 от Протокола за заседанието бил освободен от заеманата длъжност „съдия“, с ранг „съдия в Апелативен съд“, считано от същата дата; **3)** с решенията по т. 1.1. и т. 1.2. от Протокол на ВСС са били наложени две дисциплинарни наказания „Забележка“, както и че дисциплинарните наказания са били отменени с Решение № 5445/11.05.2020 г. на ВАС по адм. Дело № 12505/2019 г., което било потвърдено с Решение № 15738/18.12.2020 г., постановено по адм. Дело № 7834/2020 г.

ДОПУСКА на основание чл. 146, ал. 4 ГПК всички приложени към исковата молба и отговорите на исковата молба писмени доказателствени средства.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190, ал. 1 ГПК ответника СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД в срок до откритото съдебно заседание да представи последният платежен фиш за пълен отработен месец на длъжността „съдия“ за ищеца.

УКАЗВА на ответника СРС на основание чл. 190, ал. 2 ГПК, във вр. чл. 161 ГПК, че при неизпълнение на процесуалното задължение, съдът може да приеме обстоятелствата за които страната е станала пречка за събиране на доказателства за доказани.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца по реда на чл. 190 ГПК да бъде задължен ответника да представи писмени доказателствени средства - кадрова справка за общия прослужен стаж на ищеца.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ИЗЯСНЯВА на ищеца, че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____